

Запитує людина, яка відносить себе до вірних УПЦ КП в Харкові, але в силу обставин просила не називати її імені.

Запитання:

Як правильно реагувати і як правильно вчинити, якщо батьки постійно втручаються в життя дорослих дітей, у яких вже є своя сім'я і свої діти? Батьки постійно намагаються контролювати кожен крок і дію дорослої "дитини": куди пішов, що зробив чи не зробив. Живемо від батьків окремо, але недалеко від їхньої оселі. Батьки часто приходять, перевіряють, чи не холодно в квартирі, як одягнені наші діти, що їдять. Постійно висловлюють невдоволення від того, що ми возимо дітей до церкви, "знущаємось" над ними (так вони кажуть). Висловлюють свої категоричні рішення щодо дій, які, на нашу думку, повинні приймати ми, батьки дітей: наприклад, піде завтра дитина до садочка чи ні.

Я вже намагалась пояснити батькам, що для мене з чоловіком така опіка обтяжлива, що ми вже давно дорослі і вправі самі розпоряджатись своїм життям, що тільки ми відповідаємо за життя наших малолітніх дітей. Але батьки не хочуть прислухатись до нас. Прошу Вашої поради, як правильно поводитись у цій ситуації, аби нікого не образити, не зіпсувати стосунків і одночасно вирішити цю складну для нас з чоловіком проблему. Буду вдячна за відповідь. Бажаю залишитись невідомою.

Відповідь:

Відповідає клірик Харківської єпархії УПЦ Київського патріархату в Харкові.

Слава Ісусу Христу.

Дорогі у Христі браття і сестри.

Думаю, ця ситуація є злободенною не лише для особи, що її озвучила.

Дане питання - відносин батьків і дітей - має дуже багато аспектів. З одного боку, ми повинні шанобливо ставитися до батьків, як навчає на Свята Православна Церква, а з іншого боку - усвідомлювати свою відповідальність перед Богом за власних дітей, їх виховання і настановлення у Православній вірі.

В наших умовах, коли старші покоління, світогляд яких формувався в часи радянського "войовничого атеїзму" та інших моральних збочень, не потрібно ставитися агресивно до тих людей, які в силу обставин, примусу та масованої пропаганди, не змогли пронести через все життя світильник Православної віри. Скоріше, нам потрібно шкодувати їх та молитися до Господа, щоб подав їм у серця хоча б на схилі років, за молитвами святих і по своєму безмежному чоловіколюбству, усвідомлення необхідності твердого дотримання Православної традиції саме в наші нелегкі часи, коли громадянська та світська мораль переживають серйозну кризу.

Можете бути певними - за законами Божими батьки керують дітьми до тих пір, поки діти неодружені і проживають в їх домі.

А потім, за заповіддю Господньою про призначення людини, "Покине тому чоловік батька і матір, і пристане до дружини своєї, - і стануть обое вони одним тілом" (Мт., 19, 5) - тобто мова йде про окрему родину, свою домашню церкву.

Також з огляду на світські закони - саме батько і мати дитини несуть повну відповідальність за неї до досягнення повноліття.

Виходячи з усього вищесказаного, одружені діти можуть прислухатися до порад батьків, роздуувати над їх доцільністю - тут вже справа особисто їхня. Але жодного примусу чи контролю з боку батьків бути не повинно. Молоді люди у межах своєї родини повинні прицмати рішення самостійно, без жодного стороннього тиску чи примусу. Для колишніх дітей настав час втілювати в життя всі навички та ту мудрість, що було їх здобуто при вихованні в родині - і вже базуючись на них та власному набутому досвіді, виховувати власних дітей.

І звичайно, в нагоді стануть їм заповіді Божі, мудрість Святої Православної Церкви, Святих Отців, святителів та учителів Церкви Христової. Саме з Біблії, Книги Книг, можна почерпнути молодим батькам всю безмежність мудрості Божої - із Книг царя Соломона, із Псалмів Давидових, із Книг пророчих, історичних, із усього Старого Заповіту, із Заповідей Божих, із Євангелія Христового та Послань Святих Апостолів. Адже Вся Біблія - і Старий і Новий Заповіти - це безмежне джерело мудрості і Благодаті Божої, яку нам слід черпати звідтам постійно і завжди. Вона дається нам безкоштовно і у необмеженій кількості, аби ми не лінувалися її здобувати.

А батькам, в кого вони знаходяться поза спасительною огорожею Святої Православної Церкви, слід з любов'ю, без зла та гніву, з належною їм повагою - пояснювати, що виховання дітей в Православ'ї - це не лише засівання благодатної ниви дитячих сердець на все їх наступне життя, але й належне виховання майбутніх громадян країни, добрих людей, чесних чоловіків і жінок, одним словом - таких людей, яких дуже не вистачає цьому світові сьогодні.

Якщо ж родичі не зрозуміють словесних пояснень і не визнають права батьків самим і без стороннього впливу виховувати своїх дітей - тоді кожен батьки мають право перед Богом і світом обмежити доступ сторонніх в околиці своєї сім'ї - наприклад, обмежити відвідини лише вихідними і святкоими днями, чи навпаки, самим відвідувати своїх батьків у вільний можливий час, чи спільно прийняти якесь інше компромісне рішення і оповістити про нього своїх батьків чи родичів. Звичайно, у прийнятній формі, без грубощів та з повагою.

І не треба стидатися - запрошуйте своїх батьків та рідних до храму Божого, розповідайте їм зміст і порядок служб, розповідайте про Православне життя, про свята і святих, та моліться до Господа, щоб він просвітив їх світлом Святої віри Православної.

Одним словом: ваша родина - це ваша нива і ваша відповідальність перед Богом і людьми, ваша спільна відповідальність, чоловіка і дружини. Обробляйте її, трудіться над нею, але з молитвою і за заповідями Божими - і Господь вам допоможе, врозумить і наставить. В нашому життєвому морі бувають бурі, шторми, штилі. Але човни наших домашніх церков залежать перш за все від розуму керманичів і наснаги гребців, у ролі яких ми виступаємо самі ж, тільки в різні часи - по різному. І коли нам не вистачає чи вміння, чи досвіду, чи вправності і наснаги, коли руки опускаються від втоми чи від удаваної безвиході - нам потрібно звертатися до Господа, як звертався до Нього потопаючий у морі Петро: "Рятуй мене, Господи"(Мт.,14,25-33). І Господь не залишить своїх дітей, обов'язково допоможе.

Звичайно, що універсального рецепту на всі випадки життя не існує. Але УПЦ КП в Харкові та по всій Харківській області може забезпечити духовною опікою всіх своїх вірних. Для цього всім вірним нашої Церкви слід звертатися до найближчих храмів УПЦ Київського Патріархату чи якщо таких немає поблизу - можна звернутися через контакти на цьому сайті, або на інших інтернет- ресурсах УПЦ КП.

Неодмінно радимо всім вірним УПЦ Київського Патріархату в Харкові та по всій єпархії мати свого духовника - постійного священика, який би знав ситуацію в родині в деталях і міг би дати таку пораду своїм духовним чадам, яка потрібна саме їм і найбільше їм допоможе.

Закликаю на всіх вас Боже благословення.
Слава навіки Богові.